

Byla C-367/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. birželio 14 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. balandžio 1 d.

Ieškovė:

Hewlett Packard Development Company LP

Atsakovė:

Senetic Spółka Akcyjna

Pagrindinės bylos dalykas

Reikalavimai dėl Sąjungos prekių ženklų suteikiamų išimtinių teisių pažeidimo

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Reglamento Nr. 2017/1001 15 straipsnio 1 dalies, siejamos su ESS 19 straipsnio 1 dalies antruoju sakiniu ir SESV 36 straipsnio antruoju sakiniu, aiškinimas atsižvelgiant į nacionalinių teismų praktikos atitiktį šioms nuostatoms bylose, susijusiose su teisių į Sąjungos prekių ženklus pažeidimu. SESV 34–36 straipsnių, siejamų su Reglamento Nr. 207/2009 9 ir 102 straipsniais (dabar – Reglamento Nr. 2017/1001 9 ir 130 straipsniai) aiškinimas atsižvelgiant į prekių ženklo suteikiamos išimtinės teisės naudojimą siekiant apriboti ekonominę veiklą, kaip antai lygiagretų importą.

Prejudiciniai klausimai

I. Ar SESV 36 straipsnio antras sakinys, siejant jį su 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 15 straipsnio 1 dalimi ir Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 1 dalies antru sakiniu¹, turi būti suprantamas taip, kad pagal jį draudžiama valstybių narių nacionalinių teismų praktika, pagal kurią teismai:

- tenkindami Sąjungos prekių ženklo savininko reikalavimus uždrausti įvežti (importuoti), išvežti (eksportuoti)[,] reklamuoti Sąjungos prekių ženklu pažymėtas prekes arba nurodyti pašalinti šias prekes iš rinkos,
- priimdami sprendimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo byloje dėl Sąjungos prekių ženklu pažymėtų prekių sulaikymo;

sprendimų tekste nurodo „daiktus, kurie nebuvo išleisti į Europos ekonominės erdvės rinką paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu“, todėl nustatyti, su kuriais Sąjungos prekių ženklu pažymėtais daiktais yra susiję sprendimuose esantys nurodymai ir draudimai (t. y. nustatyti, kurie daiktai nebuvo išleisti į Europos ekonominės erdvės rinką paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu), remiantis bendra sprendimo teksto formuluote turi vykdymo institucija, kuri, tai nustatydamą, remiasi prekių ženklo savininko pareiškimais arba jo pateiktomis priemonėmis (be kita ko, informacinėmis priemonėmis ir duomenų bazėmis), o galimybė ginčyti šias vykdymo institucijos išvadas bylą iš esmės nagrinėjančiame teisme nesuteikiama arba ribojama dėl atsakovui per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą ir vykdymo procedūrą suteikiamų teisių gynimo priemonių pobūdžio?

II. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 34, 35 ir 36 straipsnių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis registruoto Bendrijos (dabar – Sąjungos) prekių ženklo savininkui neleidžiama remtis apsauga, numatyta 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo 9 ir 102 straipsniuose (dabar – 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 ir 130 straipsniai) tuo atveju, kai:

- registruoto Bendrijos (Sąjungos) prekių ženklo savininkas platina Europos ekonominės erdvės teritorijoje ir už jos ribų šiuo ženklu pažymėtas prekes per įgaliotuosius platintojus, kurie gali perparduoti šiuo ženklu pažymėtas prekes subjektams, kurie nėra galutiniai šių prekių vartotojai, o tik priklauso oficialiam platinimo tinklui, ir šie įgaliotieji platintojai įsipareigoja įsigyti prekes tik iš kitų įgaliotųjų platintojų arba iš prekių ženklo savininko;

¹ Vertėjo pastaba: šioje vietoje, kaip ir kituose šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą punktuose, greičiausiai turima omenyje ESS 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

- prekių ženklu pažymėtos prekės neturi jokių žymenų ar kitokių skiriamųjų savybių, kurios leistų nustatyti vietą, kurioje prekės buvo išleistos į rinką paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu;
- ieškovas įsigijo prekių ženklu pažymėtas prekes Europos ekonominės erdvės teritorijoje;
- ieškovas gavo prekių ženklu pažymėtų prekių pardavėjų pareiškimus, kad pagal teisės aktų nuostatas šiomis prekėmis gali būti prekiaujama Europos ekonominės erdvės teritorijoje;
- registruoto Sąjungos prekių ženklo savininkas nesuteikia jokios informacinės (ar kitos) priemonės ir nenaudoja žymenų sistemos, leidžiančios potencialiam prekių ženklu pažymėtų prekių pirkėjui prieš jas įsigyjant savarankiškai patikrinti, ar šiomis prekėmis teisėtai prekiaujama Europos ekonominės erdvės teritorijoje ir atsisako tai patikrinti pirkėjo prašymu?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos (ES) reglamento dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 15 straipsnio 1 dalis

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 9 ir 102 straipsniai [dabar – 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 ir 130 straipsniai]

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 34, 35 ir 36 straipsniai

Europos Sąjungos sutarties (ESS) 19 straipsnio 1 dalies antras sakinyš

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo 8 straipsnis (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32)

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (1964 m. lapkričio 17 d. įstatymas – Civilinio proceso kodeksas) (suvestinė redakcija: *Dz. U.*, 2019 m., 1640 pozicija su pakeitimais, toliau – Civilinio proceso kodeksas) – 325, 758 straipsniai, 759 straipsnio 1 dalis, 767 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalys, 777 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 803 straipsnis, 840 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai, 843 straipsnio 2 ir 3 dalys, 1050 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 1051 straipsnio 1 dalis

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso apibūdinimas

- 1 Hjustone (Jungtinės Amerikos Valstijos) įsteigta bendrovė *Hewlett-Packard Development Company LP*, kuri yra ieškovė pagrindinėje byloje, yra Europos Sąjungos prekių ženklų, kurių registracijos numeriai yra 008579021 ir 000052449, suteikiamų išimtinių teisių turėtoja.
- 2 Ieškovė naudoja savo prekių platinimo sistemą, pagal kurią: 1) jos prekių ženklais pažymėtas prekes parduoda įgaliotieji atstovai; 2) įgaliotieji atstovai įsipareigoja ieškovei neparduoti jos prekių ženklais pažymėtų prekių subjektams, kurie nepriklauso ieškovės platinimo tinklui ir kurie nėra galutiniai šių prekių vartotojai; ir 3) įgaliotieji platintojai įpareigojami įsigyti prekes tik iš kitų įgaliotųjų platintojų arba iš paties prekių ženklo savininko (ieškovės).
- 3 Ieškovė nenaudoja savo prekių žymėjimo sistemų, kurios leistų nustatyti, ar ieškovė atitinkamą produktą yra skyrusi Europos ekonominės erdvės (EEE) rinkai, ar ne. Siekiant nustatyti rinką, kuriai yra skirtos prekių ženklais pažymėtos prekės, būtina naudoti ieškovės turimą informacinę priemonę, apimančią prekių duomenų bazę, įskaitant rinkos, kuriai buvo skirtas konkretus prekės egzempliorius, žymėjimą.
- 4 Bendrovė *Senetic SA*, įsteigta Katovicuose (Lenkija), yra atsakovė pagrindinėje byloje ir vykdo kompiuterinės įrangos platinimo ekonominę veiklą. Atsakovė tiekė Lenkijos rinkai ieškovės pagamintas ir jai priklausančias Sąjungos prekių ženklais pažymėtas prekes. Atsakovė pirkė nurodytas prekes iš kitų pardavėjų (turinčių buveines EEE teritorijoje) nei oficialūs ieškovės prekių platintojai, o prieš įsigydama prekes reikalavo iš savo kontrahentų pareiškimų, kad prekyba prekėmis EEE rinkoje nepažeidžia išimtinių ieškovės teisių, ir šiuos pareiškimus gaudavo.
- 5 Prieš įsigydama prekes iš savo kontrahentų, atsakovė kreipdavosi į įgaliotuosius ieškovės atstovus patvirtinimo, kad atskiromis prekėmis gali būti prekiaujama EEE rinkoje nepažeidžiant ieškovės išimtinių teisių, tačiau atsakymo negaudavo. Nei ieškovė, nei įgaliotieji ieškovės atstovai nesuteikdavo atsakovei priemonių (įskaitant informacines priemones), leidžiančių patikrinti atitinkamo prekės egzemplioriaus paskirties vietą, nors kitų verslininkų (kompiuterinės įrangos gamintojų) įgaliotieji atstovai suteikia galimybę tai patikrinti.
- 6 Atsakovei jos pardavėjai garantuodavo, kad nurodytų prekių tiekimas Lenkijos rinkai nepažeidžia ieškovės išimtinių teisių į Sąjungos prekių ženklus, nes jos yra pasibaigusios todėl, kad Sąjungos prekių ženklais pažymėtos prekės anksčiau buvo išleistos į EEE rinką pačios ieškovės ar jos sutikimu.
- 7 Ieškovė reikalauja, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas uždraustų atsakovei pažeisti ieškovei priklausančias Sąjungos prekių ženklų suteikiamas teises, uždrausdamas importuoti, eksportuoti, reklamuoti ir sandėliuoti kompiuterinės įrangos prekes, pažymėtas bent vienu iš ieškovei priklausančių Sąjungos prekių ženklų, t. y. prekes, kurios anksčiau nebuvo

išleistos į EEE rinką pačios ieškovės ar jos sutikimu. Be to, ieškovė reikalauja, kad teismas nurodytų atsakovei pašalinti tokias prekes iš rinkos.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 8 Nagrinėjant ginčą teisme atsakovei labai sudėtinga įrodyti, kad atitinkamas prekės egzempliorius buvo išleistas į EEE rinką pačios ieškovės ar jos sutikimu. Nors atsakovė gali kreiptis į savo pardavėją, ji negaus informacijos, iš ko buvo įsigyti prekių egzemplioriai, nes tiekėjai nenori atskleisti savo tiekimo šaltinių, kad neprarastų pirkėjų.
- 9 Dėl pirmojo klausimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nurodo, kad pagal Lenkijos teismų praktiką sprendimų, kuriais tenkinamas ieškinys tokioje byloje kaip nagrinėjamoji prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo, rezoliucinėje dalyje vartojama „ieškovo prekių ženklais pažymėtų prekių, kurios nebuvo anksčiau išleistos į [EEE] rinką paties ieškovo (prekių ženklo savininko) ar jo sutikimu“ sąvoka. Panašiai formuluojami teismų sprendimai, kuriais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis Direktyvos 2004/48 8 straipsnis perkeliamas į nacionalinę teisę, nurodoma atskleisti informaciją apie atitinkamų prekių kilmę ir platinimo kanalus, ir nutartys dėl laikinųjų priemonių, pavyzdžiui, kuriomis įpareigojama sulaikyti šias prekes.
- 10 Visi tokie sprendimai, kaip vykdomieji dokumentai, suteikia pagrindą atlikti vykdymo veiksmus. Dėl minėtos sprendimų formuluotės praktiškai kyla rimtų abejonių vykdant tokį sprendimą.
- 11 Nagrinėjamoje byloje buvo priimtas sprendimas, kuriuo prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas įpareigojo atsakovę suteikti (atsakovės turimą) informaciją apie ieškovei priklausančiais Sąjungos prekių ženklais pažymėtos įrangos, kuri nebuvo pateikta EEE rinkai pačios ieškovės ar jos sutikimu, platinimo tinklus. Nutartimi dėl tokio sprendimo išaiškinimo minėtas teismas įpareigojo atsakovę pateikti teismo antstoliui visus nurodytos įrangos serijos numerius, o ieškovę įpareigojo sudaryti teismo antstoliui galimybę naudotis duomenų baze, kurią pasitelkęs teismo antstolis turėjo patikrinti, ar konkretus prekės egzempliorius buvo išleistas į EEE rinką pačios ieškovės ar jos sutikimu. Toks sprendimas buvo pakeistas *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas) nutartimi, kurioje šis teismas konstatavo, kad pagal sprendimo formuluotę „prekės, kurios nebuvo išleistos į [EEE] rinką pačios ieškovės ar jos sutikimu“ įvertinti, kuri atsakovės turima įranga buvo išleista į EEE rinką pačios ieškovės ar jos sutikimu, iš esmės paliekama atsakovei. Dėl šios priežasties atsakovė turėjo teisę atsakyti ieškovei, kad neturi jokių prekių, kurioms taikoma tokia formuluotė.
- 12 Kitoje byloje nutartis dėl apsaugos priemonės taikymo, priimta prieš iškeliant pagrindinę bylą prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiame teisme, buvo įvykdyta taip, kad ieškovas sulaikė visas jam priklausančias prekių ženklais pažymėtas atsakovo turimas prekes. Galiausiai ieškovas nurodė vykdymo

institucijai tuos prekių egzempliorius, kuriuos ieškovas išleido į EEE rinką, t. y. tuos, kuriems prekių ženklo suteikiama išimtinė teisė pasibaigė. Taigi teismo sprendimo formuluotė vykdymo etapu buvo papildyta ieškovo pareiškimu. Iš pačios teismo sprendimo formuluotės nebuvo įmanoma nustatyti prekių egzempliorių, kurie turėjo būti sulaikyti, o vykdymo institucija galiausiai rėmėsi kreditoriaus pareiškimu.

- 13 Dėl tokio sprendimų formulavimo labai skiriasi jų vykdymo praktika – pradedant priverstinio vykdymo veiksmų nukreipimu į visus atsakovo turimus ir ieškovui priklausančiais prekių ženklais pažymėtus daiktus (neatsižvelgiant į tai, ar šių daiktų atžvilgiu ieškovo teisė į prekių ženklą pasibaigė) ir baigiant atsisakymu suteikti ieškovui teisinę apsaugą ir palikimu atsakovui įvertinti, kurie atsakovo turimi ieškovui priklausančiu prekių ženklu pažymėti egzemplioriai buvo išleisti į EEE rinką paties ieškovo ar jo sutikimu. Be to, aptariamas sprendimų formulavimo būdas kelia abejonių atsižvelgiant į nacionalinės teisės nuostatas, nes teismo sprendimas dėl šalių reikalavimų turi būti suformuluotas taip, kad jį būtų galima vykdyti remiantis vien rezoliucine dalimi, be būtinybės remtis jo motyvais arba atlikti tolesnius veiksmus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad draudimų arba nurodymų, į kuriuos įtraukta nurodyta formuluotė, apibūrinamas sprendimuose iš esmės reiškia, kad teismo sprendime pakartojamas nuostata, kuriomis šis sprendimas grindžiamas, turinys, tačiau jame konkrečiai nenurodoma iš šių nuostatų kylanti bylos šalies pareiga.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, pritartus tokiai teismų praktikai gali susiklostyti tokios situacijos, kai remiantis valstybės narės nacionalinio teismo sprendimu bus sulaikytos prekės, kurių laisvas judėjimas EEE rinkoje yra teisėtas, negana to, neatsižvelgus į tai, kad prekių ženklo suteikiama išimtinė teisė nepažeista. Kartu tokia teismų praktika iš esmės reiškia galimybę taikyti sankcijas atsakovei (sulaikant atsakovės turimas prekes) vien todėl, kad atsakovė be ieškovės sutikimo prekiauja ieškovei priklausančiu prekių ženklu pažymėtomis prekėmis, net jei toks sutikimas nėra būtinas atsižvelgiant į teisės pasibaigimo institutą.
- 15 Pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą sakinį valstybės narės numato teisių gynimo priemones, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse. Tokia sritis yra laisvas prekių judėjimas ir jam užtikrinti skirtas Sąjungos prekių ženklo suteikiamų teisių pasibaigimo institutas. Teisės pasibaigimas yra regioninio pobūdžio, o jo tikslas – užtikrinti laisvą prekių ženklu pažymėtų prekių, kurios buvo išleistos į nurodytą rinką prekių ženklo savininko arba jo sutikimu, egzempliorių judėjimą EEE.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, abejonių kyla dėl to, ar, atsižvelgus į nurodytą teismo sprendimų bylose dėl Sąjungos prekių ženklo apsaugos formuluotę, užtikrinama laisvo prekių judėjimo teisminė gynyba. Abejonės susijusios su nacionalinėje teisėje įtvirtinta skolininkui per vykdymo procedūrą suteikiamų teisių gynimo priemonių, kuriomis gali būti naudojamos bylose dėl išimtinių teisių į Sąjungos prekių ženklą pažeidimo išduodamų

vykdymo dokumentų (teismo sprendimų) atžvilgiu, sistema. Šios teisių gynimo priemonės, pagrindinės jų savybės ir taikymo praktika apibūdinta toliau.

- 17 Laikinąjį sprendimą (taikyti apsaugos priemonę sulaikant prekių egzempliorius) turi vykdyti teismo antstolis. Jeigu antstolis sulaiko prekes, skolininkas (atsakovas) turi teisę apskųsti antstolio veiksmus apylinkės teismui (tokių skundų apygardos teismų intelektinės nuosavybės bylų skyriai nenagrinėja). Skundas dėl antstolio veiksmų yra teisių gynimo priemonė, skirta antstolio per vykdymo procedūrą padarytiems civilinio proceso nuostatų pažeidimams pašalinti. Taigi ši priemonė nėra skirta kreditoriaus reikalavimo materialiniam pagrindui patikrinti. Todėl skundas dėl antstolio veiksmų nesuteikia galimybės nustatyti, ar pažymėtas prekės egzempliorius buvo išleistas į EEE rinką paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu.
- 18 Nurodytos priemonės neveiksmingumą, kai prekių ženklo savininkas sulaiko visas Sąjungos prekių ženklu pažymėtas prekes (o ne tik tas, kurios anksčiau nebuvo išleistos į EEE rinką paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu), taip pat patvirtina praktinė patirtis. Pavyzdžiui, tokioje situacijoje išnagrinėjęs atsakovo skundą dėl teismo antstolio veiksmų, vienas iš teismų pavedė antstoliui kreiptis į patentinį patikėtinį išvados, kurioje patentinis patikėtinis nurodė, kad tik ieškovas (prekių ženklo savininkas) savo nuožiūra nurodo, kurie egzemplioriai turi būti sulaikyti. Taigi praktiškai būtent prekių ženklo savininkas (bendradarbiaudamas su teismo antstoliu) savo nuožiūra nurodo daiktus, kurie turi būti sulaikyti, o teismas netikrina jo pareiškimo, nes padavus skundą dėl antstolio veiksmų tokia patikra negalima.
- 19 Panašių abejonių kyla vykdant sprendimą, kuriuo atsakovui draudžiama importuoti, eksportuoti, reklamuoti ir saugoti ieškovo prekių ženklu pažymėtas prekes, kurios anksčiau nebuvo išleistos į EEE rinką paties ieškovo ar jo sutikimu. Toks sprendimas turi būti priverstinai vykdomas teismo, kaip vykdymo institucijos, pagal Civilinio proceso kodekso 1051 straipsnį, kuriame nustatyta, kad teismas, kreditoriaus prašymu, išklauses šalis ir nustatęs, kad skolininkas veikė pažeisdamas savo pareigą, skiria jam baudą. Minėtoje nuostatoje *expressis verbis* numatytas tik šalių išklausymas, o ne teismo vykdomas įrodymų rinkimas, todėl per priverstinio vykdymo procedūrą teismas, kaip vykdymo institucija, nustatys atitinkamo draudimo taikytinumą tam tikriems prekių egzemplioriams tik remdamasis išklausomų šalių pareiškimais.
- 20 Net jei teismas, kaip vykdymo institucija, turėtų teisę rinkti įrodymus šioje srityje, jis turėtų remtis tik kreditoriaus pateiktais įrodymais (t. y. kreditoriaus naudojamomis informacinėmis priemonėmis) ir jais grindžiamais pareiškimais, nes dėl atsakovo nurodomų tolesnių prekės egzemplioriaus pardavėjų ir pirkėjų per priverstinio vykdymo procedūrą kils tokių pat sunkumų kaip ir nagrinėjant bylą iš esmės (žr. šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą 8 punktą).
- 21 Panaši situacija susijusi su sprendimo, kuriuo nurodoma pašalinti atitinkamus prekių egzempliorius iš rinkos arba juos sunaikinti, vykdymu. Šiuo atveju

priverstinio vykdymo procedūrą teismas vykdo pagal Civilinio proceso kodekso 1050 straipsnį, pagal kurį, priešingai nei pagal Civilinio proceso kodekso 1051 straipsnį, už vykdymą atsakingas teismas neprivalo nustatyti, kad skolininkas neįvykdė teismo sprendimo. Todėl skolininko prieštaravimai dėl pareigos, kuriai taikomas vykdomasis dokumentas, įvykdymo nebus nagrinėjami, o tai reiškia, kad skolininkas negalės gintis prieštaravimu, esą pažymėtų prekių egzempliorių atžvilgiu Sąjungos prekių ženklų suteikiama išimtinė teisė pasibaigė.

- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad šioje situacijoje skolininkas taip pat negali pareikšti prieštaravimo dėl vykdymo. Galimybę pasinaudoti šiuo prieštaravimu nusakančios sąlygos apima, be kita ko: įvykusį įvykį, dėl kurio sprendime nustatytas įsipareigojimas baigė galioti arba negali būti įvykdytas, tam tikrais atvejais – įsipareigojimo įvykdymą ir priešpriešinį reikalavimą. Vis dėlto prieštaravimas dėl vykdymo nėra skirtas sprendimo, kuris yra vykdomasis dokumentas, turiniui patikslinti. Priešingu atveju prieštaravimo dėl vykdymo procedūros rezultatas būtų pakartotinis bylos nagrinėjimas iš esmės.
- 23 Be to, yra svarbūs reikalavimai, keliami prieštaravimą dėl vykdymo teikiančiam skolininkui. Teikdamas prieštaravimą dėl vykdymo, skolininkas privalo nurodyti visus galimus pateikti prieštaravimus, antraip jis netektų teisės remtis jais toliau vykstant procedūrai. Kadangi visos su atitinkamomis prekėmis susijusios išvados gali būti daromos remiantis tik savininko (kreditoriaus) turimais įrodymais ir priemonėmis, nurodytas reikalavimas yra esminė kliūtis skolininkui, nes teikdamas prieštaravimą dėl vykdymo skolininkas negali nurodyti, su kuriais egzemplioriais, kuriems taikomas vykdymas, susijęs prekių ženklų suteikiamų teisių pasibaigimu grindžiamas prieštaravimas.
- 24 Todėl, atsižvelgus į teisinės gynybos priemonių teikiamas galimybes, priverstinio vykdymo procedūra arba apsaugos priemonių taikymo procedūra, susijusi su minėtais nurodymais arba draudimais, neužtikrina priemonių, kurios pašalintų šių nurodymų ir draudimų taikymo prekių egzemplioriams, kurių atžvilgiu prekių ženklų suteikiama išimtinė teisė pasibaigė, riziką. Dėl šios priežasties laisvo prekių judėjimo teisminė apsauga gali būti ribojama dėl aptariamų sprendimų formuluotės.
- 25 Tokią grėsmę būtų galima pašalinti, jei sprendimai būtų rengiami aiškiau, taip, kad per priverstinio vykdymo procedūrą neberekėtų nustatyti, kurie iš skolininko turimų kreditoriui priklausančių prekių ženklų pažymėtų prekių egzempliorių nebuvo išleisti į EEE rinką paties prekių ženklų savininko ar jo sutikimu. Tai būtų galima užtikrinti sprendimo tekste aiškiai nurodant, pavyzdžiui, prekių ženklais, su kuriais yra susiję nurodymai arba draudimai, pažymėtų prekių egzempliorių žymenis arba serijos numerius ir prekes be žymenų arba serijinių numerių. Sprendimo priėmimo dieną atsakovo turimų prekių atveju tokia ieškinio reikalavimų (ir atitinkamai teismo sprendimo) formuluotė neturėtų kelti sunkumų, o ieškovei priklausančių prekių ženklų pažymėtų prekių, kurios priklausys atsakovei po sprendimo priėmimo dienos, atveju laisvo prekių judėjimo apsauga

taip pat užtikrintų galimybę aiškiai nustatyti jas kaip į EEE rinką išleistas (neišleistas) paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu.

- 26 Dėl antrojo klausimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nurodo, kad SESV numatyta prekių judėjimo laisvės, kuri yra būtina bendrosios rinkos kūrimo ir veikimo sąlyga, taisyklė. Pagal SESV 34–36 straipsnius ir Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybių narių teisinėje sistemoje draudžiamos visos priemonės, galinčios tiesiogiai ar netiesiogiai, faktiškai ar potencialiai apsunkinti prekybą Europos Sąjungoje. Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, vien tai, kad importuotojas atgrasomas nuo prekių įvežimo į konkrečią valstybę narę ar prekybos jomis, importuotojui yra kliūtis laisvam prekių judėjimui.
- 27 Be to, Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje nurodo, kad intelektinės nuosavybės (įskaitant prekių ženklus) suteikiamų išimtinių teisių apsauga nėra absoliuti. Viena vertus, ji apsiriboja atvejais, kai dėl to, kad prekių ženklą naudoja kitas subjektas nei prekių ženklo savininkas, pažeidžiama šio ženklo funkcija. Kita vertus, išimtinėmis teisėmis turi būti naudojamosi siekiant pusiausvyros tarp šių teisių ir vidaus rinkos laisvių (įskaitant prekių judėjimo laisvę) apsaugos.
- 28 Tokiu atveju kaip nagrinėjamas šioje byloje (kuriam būdingos antrajame prejudiciniame klausime nurodytos aplinkybės) kyla abejonų, ar prekių ženklo suteikiama išimtinė teise nesinaudojama siekiant apriboti lygiagrečiu importu grindžiamą ekonominę veiklą.
- 29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kilo abejonų, ar nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis gali būti taikoma įrodinėjimo pareigos perkėlimo taisyklė, nurodyta 2003 m. balandžio 8 d. Sprendime *Van Doren + Q* (C-244/00, EU:C:2003:204), kuris *expressis verbis* buvo susijęs su išimtinio platinimo sistema, ar turi būti atsižvelgta į tai, kad Sąjungos prekių ženklo savininkas neturi galimybės remtis Reglamento Nr. 207/2009 9 ir 102 straipsniuose (dabar – Reglamento Nr. 2017/1001 9 ir 130 straipsniai) numatyta apsauga.